

O třech malých žirafách

Žily byly ve vysokém panelovém domě na Praze 6 společně s maminkou tři malé žirafy: Žofka, Pepka a Bětka. Jednoho dne jim maminka povídá: „Už ještě dost velké na to, abyste si našly vlastní domečky, tady nám začíná být dost těsno.“ Žirafy byly smutné, ale maminka má vždycky pravdu. Sbalily si kufry a vydaly se na cestu.

Žofka si našla malinkatý domeček, takže se jí do něj nevešla hlava. Střechu musela sundat a do stropu bylo udělat díru.

Pepčin domeček byl naopak hodně vysoký, ale hodně úzký. A vzhledem k tomu, že během Vánoc Pepka přibrala asi 20 kg, jak se cpala maminčiným cukrovím, v domečku se nemohla už skoro ani otočit.

Nejhezčí, nejvyšší a neprostornější domeček měla Bětka, takže ji často navštěvovaly i její dvě sestry.

A pak se to stalo. Přišla veliká letní bouřka, déšť a kroupy. „Co si jen počnu?“ naříkala Žofka celá mokrá a raději z domečku rychle utekla ke své sestře. Když se pak po dešti chtěla do domečku vrátit, nebylo už kam. Vzala jí ho velká voda. Podobně na tom byla i Pepka. Jak byla tlustá, tak uvízla v kuchyni a nemohla se hnout z místa. Naštěstí měla u sebe telefon, a tak zavolala Bětce, ta přijela s vypůjčeným bagrem a z domečku zbyla jen hromada kamení. A tak i Pepka našla nový domov u své sestry.

Po čase se Žofka s Pepkou začaly poohlížet po nových domech. A měly veliké štěstí. Našly je totiž kousek od domu své sestry. A tak si byly všechny tři pořád nablízku. Nezapomněli samozřejmě ani na svou maminku, kterou často navštěvovaly, stejně jako ona je. A tak žily šťastně bez potop v domě a nehod v kuchyni až do smrti.

KONEC

Nicola Siviglia